

Blot rut nu in de Vörjahrssünn!

Daarna steiht mi nu recht de Sinn!

Nu könen wi all de dicke Jacken unnern in dat Schapp rinpacken!

De Sneei is weg – nu singen de Vögels. Ik will ok gaar neet mehr up Schöfels. Man ik will gau mien Frünnen anropen. Wi könen nu buten Rullschoh lopen.

Ik bölk mien Freid van Harten rut. De Nabersk seggt, ik bün to luud!

Man dat is en normalen Saak, dat ik so blied bün un so waak!

